

IZ CIKLA: EVANGELJSKI MOTIVI.

Pred Kristom bridko plaka Magdalena,
mladosti svoje zmote objokuje . . .
Obema farizej se posmehuje:
»Glej, ni mu znana zgodovina njena . . .!«

Zveličar pa veli: »Zaupaj, žena,
nemilosti nikar ne boj se tuje!
Ljubezen tvoja krivdo premaguje,
Zabloda je zato ti odpuščena . . .!«

Kako pa svet današnji reve sodi?
»Mi čisti smo, le stran, svojat prokleta,
drugod pomoči iščite v nezgodi!«

Zastonj si srce srečne dni obeta:
Odrešenik po zemlji več ne hodi,
a farizejev — brezštevilna četa!

Jos. Vrečko.

ČEBELARSKA ROMANCA.

Vzgojitelj Zamišljen je stopil v pokoj.
Bil mož je res malo starinskih nazorov,
in, ves naveličan skrbi in naporov,
je žalosten vzdihal: »Življenje je boj! . . .«

»Nad našo mladino je up izgubljen. —
Kdo nade ti danes izpolnjene vrne?
Odgajal si cvetke, a vzrastlo je trnje,
ob žetvi si sam bil najhuje tepen.« —

In v tiho samoto pohajal je sest.
Govoril je z vetrom in solncem gorečim
in bratil se z virom je, v dol žuborečim,
zeleni mu gozd bil prijatelj je zvest.

Še vedno, še vedno spomin je grenak. —
»Kako bi si grenke spomine osladil? . . .
Ob hišici beli ulnik si bom zgradil —
čebelice, vzor moj, vaš med je sladak —«

»O pridne čebelice! . . . Roj na roj! . . .
Ho, to bo medu in njegove sladkosti —
plačila vzgojiteljskim letom zadosti —
tako bom užival do smrti pokoj . . .«

Jeseni je željno odpiral panji . . .
»O groza . . . Kaj nič ni medene dobrote?
Bog! . . . Vzgajal čebele, pa vzgojil sem trote? . . .
Kaj res je tako kakor prejšnje dni? . . .«

Po poti prišel je gospod Debeljak.
Hahlja se prešerno, a nič se ne čudi . . .
»Kaj, očka častiti, to dnevi so hudi —
in v trud svoj veruje samo še bedak . . .«

Leopold Turšič.